

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

ASSEPLOETER

Kindermusical

door

Yan Gout

Muziek: Erik Nelen

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
1998
Nr. 2447

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste NEGEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel
www.sabam.be

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagformulier dat, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie
www.stichtingbredero.nl

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *ASSEPLOETER* op te voeren moet de naam van auteur *YAN GOUT* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.
De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de componist *ERIK NELEN*, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/1998/0220/023
ISBN- 978- 90-385-05596

© 1998 Toneelfonds J. Janssens/Yan Gout
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(3 dames-6 heren)

JESSY, de oudste broer (16), hard, meedogenloos
 RAMBO, tweede broer (14), pronkerig, hautain, goedlachs
 ASSEPLOETER, de jongste broer (13), schrander, onderdrukt
 MAMA, hun moeder, bezitterig, goedgezind
 MAGIC, de COMPUTERMAN, de reddende engel
 NONKEL ALBERT, de leider van het feest
 POLA, zijn kersverse bruid, naïef
 CARMEN, danseres, een meisje uit het volk
 FLIP, danser, partner van Carmen

FIGURATIE : cameraploegen, dienstboden, dansers, omstaanders, publiek

DECOR

Voor dit stuk zijn 2 decors nodig: de huiskamer van Asseploeter en de trouwzaal. Groepen met weinig mogelijkheden kunnen deze hindernis omzeilen door te werken met zetstukken of doeken.

In deel 1 en 3 stelt het decor een rijke huiskamer voor met links en rechts een computertafel + computers die echt werken. Er is een deur links en rechts. Achteraan zijn langwerpige, boogvormige ramen met zware draperieën.

In deel 2 wordt het decor behouden, maar versierd met feestgarnituur. De computertafels zijn vervangen door 2 zetels voor het trouwpaar en een tweezit voor Mama.

Om het publiek in feeststemming te brengen, kan deel 2 beginnen met het uitdelen van versnaperingen in de zaal. Dat gebeurt door een rij garçons die van achter het doek opkomen met keurig jasje, witte handschoenen en een plateau. Zij gaan de rijen af en presenteren stijlvol een koekje. Daarna kunnen die zelfde garçons voor nonkel Albert een ritmisch nummer doen (vb. met hun plateau en een glas wijn erop) Dit gebeurt op muziek.

Liedjes: In de tekst zitten ook een aantal liedjes. De muziekpartituur en de tekst zijn te vinden achter in de brochure. De tekst kan echter ook gespeeld worden zonder de liedjes. In dat geval worden de scènes aan elkaar gebonden met bestaande muziekstukjes. Het geheel mag geen 'dode momenten' hebben.

DEEL EEN

beginsituatie: links en rechts van het toneel staat een computertafel. JESSY en RAMBO werken aan hun computer. ASSEPLOETER kruipt over de grond met een dweil en een emmer. Hij boent onafgebroken de vloer en zucht daarbij nadrukkelijk. Hij kruipt ook onder de computertafels en waar er verder plaats is.

JESSY en RAMBO vermaken zich opperbest en storen zich niet aan hun broertje. Ze kijken er niet naar om en schijnen veel pret te hebben aan hun spel.

scène 1

ASSEPLOETER : (zingt de intro, terwijl hij verder werkt: **"ik heb het altijd gedaan"**.

Na het lied zucht hij lang en diep.)

RAMBO : Zeg, hou nu al eens op met dat gezucht. Ik kan niet werken.

JESSY : Dat wilde ik ook net zeggen. Zo kan ik mij niet concentreren. Waar is al dat gezucht trouwens voor nodig? Het helpt je toch niet. Jij bent gestraft.

RAMBO : Jij moet de vloer schoonmaken. En terwijl jij dweilt, mogen wij lekker spelen aan onze computer. (gooit demonstratief een papiertje op de vloer)

ASSEPLOETER : Ik moet hier altijd maar werken. Er gaat geen dag voorbij of mama bedenkt een andere straf voor mij.

JESSY : Ja, als je ook altijd zo stout bent. Jij vraàgt er gewoon om.

RAMBO : Weet jij eigenlijk wel waarom mama je nu weer heeft moeten straffen?

ASSEPLOETER : Omdat jullie die poes van de trap hebben gegooid.

JESSY : Wij??? Nu nog mooier. Jij stond met die kat in je handen en jij hebt ze laten vallen.

ASSEPLOETER : Omdat jullie mij hebben geduwd. Ik kon ze niet langer vasthouden en toen is het beestje gevallen. Ik krijg er nog pijn van in mijn buik als ik eraan denk.

RAMBO : Van spijt zeker, omdat je zo moedwillig dat beestje hebt pijn gedaan.

ASSEPLOETER : Omdat jullie het nog een extra trap hebben gegeven, zodat het naar

beneden tuimelde.

JESSY : Hoe durf je! Dat is een grove belediging.

RAMBO : Wacht maar als mama daarvan hoort, kereltje. Dat wordt minstens nog een week langer dweilen en poetsen.

ASSEPLOETER : Met mama erbij zijn jullie sterk, hé. Mama luistert alleen maar naar jullie. Ik tel hier niet mee in huis.

RAMBO : Na onze geboorte kregen ze er nog een kindje bij en 't was er ééntje te veel. Wat jammer toch ...

scène 2

MAMA : (komt op met modieuze handtas en lange handschoenen, duidelijk klaar om te vertrekken.) Houdt hij jullie nu wéér van het werk? (trekt hem aan z'n oren) Wat heb ik gezegd, kereltje? Werken moet je doen en niks anders. Is dat goed begrepen?

ASSEPLOETER : Au! au! Ik was de hele tijd bezig, mama. Ik heb geen ogenblik rust genomen. Maar Jessy en Rambo hebben mij afgeleid. Zij begonnen te zeveren over kleinigheden.

RAMBO : Zeveren? Hoe durft hij! Dat is helemaal niet waar, hoor mama.

MAMA : Dacht je dat ik dat niet wist, Rambo?... En hoe zit dat met die vloer? Blinkt die al een beetje, want er komt straks bezoek en het moet er hier onberispelijk uitzien. (gaat keurend rond en maakt met haar hiel een zwarte streep over de vloer.) Hier is nog een vieze streep, zie!

ASSEPLOETER : (probeert zwijgend de streep te verwijderen.)

MAMA : En straks is er nog hout te hakken ook.

ASSEPLOETER : Maar er ligt nog hout voor een hele week. Ik heb gisteren nog ...

MAMA : Hout is er nooit genoeg. Vandaag heb je een kruiwagen vol en morgen heb je te kort. Het kan een strenge winter worden. Wil jij straks hout staan hakken in de vrieskou?

ASSEPLOETER : (schudt ontkennend zijn hoofd.)

MAMA : Welnu dan. Dan hak je nu hout voor later ... (op een andere toon) Het is in je

eigen belang, jongen. Denk je dat mama dat alleen maar zegt om je aan het werk te houden? Dat zou mama toch nooit doen met haar jongens?

ASSEPLOETER : Maar ik moet altijd werken. Ik mag nooit eens wat anders doen.

Jullie zitten gezellig rond de open haard. Terwijl ik een of ander karweitje opknap, zitten jullie een kopje koffie te drinken en wat te kletsen ...

MAMA : Wat zeg je daar? Kletsen? Wij hebben het alleen over serieuze dingen! Kletsen! Hoe durf je!

ASSEPLOETER : En toch ben ik altijd de enige die bezig is.

MAMA : Maar dat is niet waar! Dat zijn grove leugens. Jouw broertjes, ocharme, die zitten de hele dag aan hun computer. Dacht je dat dié niet werken? Hun ogen gaan ervan kapot... Jij kijkt alleen maar naar de dingen die je zelf doet. Je bent een egoïstisch schepsel, weet je dat?... Voor straf hak je twee kruiwagens hout. Nu meteen. Vooruit. Hou maar op met dweilen. Het voorraadhok moet helemaal vol. En waag het niet in huis te komen voor jouw werk helemaal klaar is. Wat zijn dat nu voor manieren?

ASSEPLOETER : (neemt de bijl uit de hoek, wil er een dreigende beweging mee maken, maar MAMA draait zich net om. Hij laat het en gaat af.)

MAMA : Zo, die is weg. Nu kunnen we eindelijk normaal met elkaar praten en wat ik te zeggen heb, is helemaal niet geschikt voor zijn oortjes. Ik kreeg namelijk vanmorgen een uitnodiging voor het huwelijksfeest van nonkel Albert. Dàt zal een gebeurtenis worden! Iedereen is uitgenodigd. De hele stad! Hij moet het wel erg te pakken hebben.

JESSY : Niet iedereen trouwt met miss België, hé ma. En Pola mag gezien worden, hoor. Ze maakt zelfs kans op de titel van miss Europa.

MAMA : Het wordt iets heel speciaals. Hij heeft zelfs VT6 uitgenodigd met hun drive-in show. Het feest wordt rechtstreeks uitgezonden op de televisie. Zorg maar dat je er goed voorkomt, want de camera's zullen jullie zeker in beeld brengen. Ik heb al een afspraakje gemaakt met de producer.

RAMBO : Hoeveel heb je hem in z'n pollen gestopt, mama?

MAMA : Je hoeft niet alles te weten, kleine deugniet. Maar het heeft me wel wat gekost, dat geef ik toe. Zonder geld kom je immers nergens op deze wereld.

JESSY : Dat weten we ondertussen al, ma. Dat zeg je ongeveer tien keer per dag.

MAMA : Ik weet wat ik zeg. Toen papa stierf, moest ik zelf het roer in handen nemen.
Een vrouw alleen heeft het niet gemakkelijk in het leven. Maar ik heb
gezworen dat we ons erdoor zouden slaan. Ik beloofde mezelf dat we schatrijk
zouden worden.

RAMBO : Mama, asjeblief, we zijn toch niet arm?

MAMA : ... En van jullie wil ik beroemde kinderen maken, TV-vedetten, sterren, zodat
alle jonge meisjes in de rij staan om met een van jullie te trouwen.

RAMBO : Dat ziet er nog zo slecht niet uit, hé Jessy?

MAMA : Maar ik zal er persoonlijk over waken dat het iemand is van goede komaf, een
koopmansdochter of misschien wel een prinses, het doet er niet toe, als ze maar
rijk is. En dan hoeven we ons verder geen zorgen meer te maken. We
verhuizen naar de grootste villa buiten de stad of naar een kasteeltje, wie
weet.... Wij met z'n drieën zullen het nog ver brengen, wees daar maar zeker
van.

JESSY : Je begint weer hardop te dromen, ma.

MAMA : Ik meen precies wat ik zeg. Zonder geld ben je niets op deze wereld.

(Ze zingen samen: "**geld maakt gelukkig**")

MAMA : En ga nu maar naar jullie kamer om te antwoorden op die uitnodiging. Een
brief in jullie mooiste handschrift zal wonderen doen. Nonkel Albert moet
weten dat jullie welopgevoede kinderen zijn. Laat me jullie brief lezen als hij
klaar is.

RAMBO : Waarom moeten wij een brief schrijven?

MAMA : Om nonkel Albert te bedanken dat je naar zijn feest mag komen, domkop.

JESSY : Maar dat doet toch niemand. Als hij ons uitnodigt, wil dat doch zeggen dat hij
ons erbij wil?

RAMBO : En waarom kan dat niet op de computer?

MAMA : In je mooiste handschrift, heb ik gezegd. Een handgeschreven brief heeft
honderd keer meer effect dan een computerbriefje.

JESSY : Maar je hebt ons zelf zo'n mooie computer gegeven.

MAMA : Doe nu maar wat ik zeg. Zo'n brief kan nooit kwaad. (ze gaat af.)

RAMBO : (met een diepe zucht) Kom, Jessy. We doen wat mama zegt. We zijn brave, welopgevoede kinderen, vergeet dat niet. (af)

Scène 3

ASSEPLOETER : (op met stapeltje hout en hakbijl; speurt rond; gooit hout in de hoek en gaat naar de computer van Rambo. Drukt aarzelend enkele toetsen in; kijkt af en toe rond of niemand hem bezig ziet..)

COMPUTERMAN : (op het scherm verschijnt het beeld van een man in het wit. Zijn stem klinkt als metaal, maar niet onvriendelijk. We horen alleen de stem.)
Hallo, Asje, zijn er weer problemen?

ASSEPLOETER : Ach, Magic, mijn broers zijn echte pestkoppen en ik kan er niets tegenin brengen. En mama is nog erger. Die gelooft hen zonder dat ze het controleert. En ik krijg van alles de schuld.

COMPUTERMAN : Kom, kom, Asje, de moed niet verliezen. Jij hebt heel wat troeven in handen. Weet bijvoorbeeld iemand dat je zo goed overweg kunt met de computer?

ASSEPLOETER : O nee! Als ze zouden weten dat ik hun speelgoed aanraak, krijg ik zoveel straf dat ik mijn leven lang zou moeten werken om ze af te lossen.

COMPUTERMAN : En toch haal jij heel wat meer uit het toetsenbord dan zij met hun stomme spelletjes.

ASSEPLOETER : Jou bijvoorbeeld, Magic.

COMPUTERMAN : Bijvoorbeeld.

ASSEPLOETER : Jij bent de enige waarmee ik kan praten. Maar ik moet altijd goed oppassen dat ze me niet zien... Ik zou zo graag een eigen computer hebben, dan kon ik tegen je praten zo dikwijls ik er zin in heb.

COMPUTERMAN : Geduld, Asje. Alles op zijn tijd.

ASSEPLOETER : Jij bent de enige die me Asje noemt. Iedereen roept Asseploeter tegen mij, omdat ik dag in dag uit in de viezigheid moet rondploeteren.

COMPUTERMAN : Ach, dat zal niet eeuwig duren. Er komt een tijd dat zij naar jou zullen opzien.

ASSEPLOETER : Méén je dat?

COMPUTERMAN : Maar natuurlijk. Je moet het leven van de zonnige kant bekijken, Asje.

ASSEPLOETER : Jij hebt gemakkelijk praten. Jij moet niet dweilen en hout hakken. Jij zit veilig in jouw computerprogramma en niemand kan je eruit halen.

COMPUTERMAN : Jij ook niet? Waarom probeer je het niet eens?

ASSEPLOETER : Ik? Moet ik jou uit dat scherm halen? Hoe moet ik dat doen?

COMPUTERMAN : Ik dacht dat jij een computerspecialist was? Kom, ik zal je helpen. F5, Alt X, control F8, enter, shift F11, ...

ASSEPLOETER : (doet precies wat Magic zegt, maar houdt dan plots op.) Ik hoor iets! Daar komt iemand!

COMPUTERMAN : Schakel me dan maar uit. We proberen het wel eens op een andere keer.

ASSEPLOETER : (tegen z'n zin) Dag Magic. Kom gauw terug. (schakelt uit en zet zich in de hoek met een houtblok. Hij klieft het hout met harde slagen.)

scène 4

JESSY : (leest giechelend voor) "Beste oom Albert. Bedankt voor de uitnodiging. Ik zal vast van de partij zijn, hoor. Ik zal mijn beste pak aantrekken en mij goed amuseren. Je neefje Jessy." ... Goed hé Rambo. Wat heb jij geschreven?

RAMBO : "Beste nonkel Albert. Het is maar goed ook dat je mij hebt uitgenodigd. Ik ben namelijk de braafste van de hele familie, tenminste dat zegt mama altijd. Ze zegt dat brave kinderen altijd overal worden uitgenodigd en dus is het normaal dat jij mij hebt uitgenodigd. Je kunt me dus verwachten. Rambo."

JESSY : Ik vind de mijne toch beter.

RAMBO : Ach, jij bent een stoefter. Jij wil altijd de beste zijn. Ik vind de mijne best.

JESSY : De mijne.

RAMBO : Nee, de mijne.

JESSY : Ik zal je ... (vliegt op Rambo toe en gooit hem op de grond. Ze vechten verwoed.)

ASSEPLOETER : (trekt hen uit elkaar en houdt hen op een afstand.) Hou toch eens op met vechten.

JESSY : Zeg eens, waar bemoei jij je mee?

RAMBO : Ja, dat wilde ik ook net zeggen. Wij vechten toch als wij willen zeker? Hé broertje?

JESSY : (opeens terug goede maatjes) Natuurlijk broer. En daar hoef jij niet tussen te komen. En laat ons nu met rust, want we moeten deze brieven intikken op de computer.

RAMBO : Intikken? Ik dacht dat mama had gezegd...

JESSY : Ma weet er niks van. Die is veel te oud voor dat soort dingen. (zet zich aan computertafel en start.)

RAMBO : (zet zich ook neer. SAMEN tikken ze hun brief in, terwijl ze gelijktijdig luidop voorlezen.)

ASSEPLOETER : Ik vind het belachelijke brieven. Als ik zo'n brief kreeg, zou ik de schrijver niet eens binnenlaten. En dan nog wel op de computer. Dat is onbeleefd.

RAMBO : Dat kereltje heeft praat, hé?

JESSY : Zou jij je niet beter met dat houtblok bezighouden?

RAMBO : Wat weet jij eigenlijk van computers af? Dweilen, afwassen, schrobben, hout aanhalen, ... dat is werk voor jongetjes van jouw niveau.

JESSY : En laat ons nu met rust, want we hebben nog veel werk, hé broertje?

RAMBO : Héél veel werk. Waarom ga je niet naar boven? Is mijn kamer al aan kant? Is mijn bed al opgedekt?

JESSY : En dat van mij? O, en in de hoek van mijn kamer liggen nog een paar kousen en een onderbroekje. Die ben ik vergeten in de wasmand te gooien. (uiterst vriendelijk maar vals) Doe jij dat even voor mij, broertje?

ASSEPLOETER : (draait zich bruusk om en loopt weg.)

2 BROERS : (gieren van het lachen)

JESSY : (gemaakt bezorgd) 't Is toch zo'n sukkel.

RAMBO : We mogen niet zo de spot met hem drijven. Dat is niet zeer beleefd.

JESSY : En mama wil het niet.

RAMBO : Vanaf nu gaan we ons leven beteren. (ze proesten het uit)

Ze zingen : "**stout zijn is geweldig**"

JESSY : Zo! intussen ben ik klaar met mijn brief. Zullen we aan ons broertje vragen om hem weg te brengen?

RAMBO : Zou hij de weg wel vinden? 't Is toch zo'n stumpertje.

JESSY : Wij hebben geen broertje, maar een boertje.

RAMBO : Een pummeltje.

JESSY : Een piemeltje.

RAMBO : Ooo! Jij zegt lelijke woorden. Als mama dat hoort, mogen we vast niet naar het feest.

JESSY : Soms heb ik echt met hem te doen. Heb je zijn kleren al eens goed bekeken? Maar goed ook dat hij niet meemag. Ik zou verlegen zijn als ik moest toegeven dat hij mijn broer is.

RAMBO : Waar hebben we dat verdiend? 't Is niet eerlijk in de wereld.

scène 5

MAMA : (komt voorbijgelopen, achternagezeten door 2 dienstboden; zeer druk) Zijn jullie haast klaar met die brieven? ... Laat me eens lezen... (leest zeer snel) Mmm, dat kan er nogal mee door. Ik zal ze dadelijk laten bezorgen. (geeft brief aan een van de dienstboden) En ga jullie nu maar omkleden. Het feest begint om acht uur.

JESSY : Hoezo? Nu? Vanavond?

MAMA : Heb ik jullie dat niet gezegd? De hele stad is in rep en roer. De cameraploegen zijn al aangekomen. De straten liggen vol kabels. De mensen zijn over hun toeren van de zenuwen... Ja, jullie komen ook haast nooit buiten, hé. Jullie moeten echt wat meer onder de mensen komen.

RAMBO : Wij mogen het huis niet uit van jou, mama. Te gevaarlijk voor onguere kerels, zeg je altijd.

MAMA : Maar goed ook dat ik zo over jullie waak. 't Zou anders nogal een soep worden. Maar vanavond ga ik mee en dus kan er jullie niks gebeuren. Ik heb daarstraks het mooiste kleed gekocht dat ik in de stad kon vinden.

JESSY : (duidelijk ontgoocheld) Leuk zeg. Uit met mama. (af)

MAMA : Ga jij je ook maar omkleden, Rambo. We mogen niet te laat komen. Anders zijn de beste plaatsjes al bezet. (ze loopt zelf ook af.)

RAMBO : Rare moeder. Ik zal ze nooit begrijpen. (af)

Het KOOR zingt "**op naar het feest**"

(ondertussen wordt de scène herschikt door de dienstboden.)

JESSY + MAMA : (mooi gekleed, met 2 dienstboden die hoed en andere attributen dragen; ze lopen voorbij; zenuwachtig; gejaagd.)

MAMA : (roept) Let goed op het huis, Asseploeter. (af)

RAMBO : (komt achterop) Hee, wacht op mij! (af)

scène 6

ASSEPLOETER : (op; kijkt even of hij alleen is; zet computer aan; drukt toetsen in)

Hoe was het ook alweer? F5,... Alt X, ...

COMPUTERMAN : (nog voor het beeld verschijnt horen we zijn stem) Control F8... shift C... contr G...alt K... (intussen verschijnt het beeld op het scherm) Je hebt me nodig, Asje?

ASSEPLOETER : Ik houd het niet meer uit, Magic. Ze lopen me voorbij alsof ik lucht ben. Daarnet zijn ze naar het feest vertrokken en mij laten ze hier alleen achter. Je kunt de muziek op het plein tot hier horen.

COMPUTERMAN : Wat ben je weer vreselijk zenuwachtig. Wees toch eens wat rustiger.

ASSEPLOETER : Hoe kan ik nu rustig zijn als er zulke dingen gebeuren? Je moest eens

